

طهران

جناب نور محمد خان عليه بهاء الله الأبهي

هو الله

ای یار مهربان نامه شما رسید و چون رجوع از آن اقلیم سحیق گردید و باین قطر قریب وصول شد فرصتی دست داد لهذا عبدالبهاء فوراً بجواب نامه پرداخت زیرا در اروپا مجال نفس کشیدن نبود تا چه رسد بنگاشتن در حین سفر از احباً اعتذار نمودم که مرا چند ماهی مهلت دهند و از جواب نامه معذور دارند حال الحمد لله در ظلّ عنایت جمال ابهی روحی لعنة تربته الفداء عودت نمودم و بجان و دل میکوشم که نامه‌های یاران عزیز را بقدر قوه جوابی سریع دهم شما از قبل من از جمیع عذر بخواهید

جواب سؤال اول ارواح چون از عالم اشباح نجات یابند تحقیقی دیگر دارند حقیقتی ملکوتیه گردند و مقدّس و منزّه از عوارض ناسوتیه

اما این کرات نامتناهیہ جمیع از عالم عناصرند و کائناتش اسیر ترکیب و تحلیل و جهان ملکوت منزّه از ترکیب و تحلیل ولی واضح است که هر ظرفی را مظروفی و هر مکانی را مکینی هر گلستانی را گلی و هر بوستانی را سرو و بلبلی البته این مکونات عظیمه خالی و فارغ نیست و عبث و بیهوده آفرینش نیافته حتی صریح قرآن است ولی مفسّرین بی وجدان با وجود صریح عبارت بحقیقت پی نبردند چنانچه میفرماید و من آیاتہ خلق السموات و الأرض و ما بثّ فیہما من دابة میفرماید از آیات باهرات الهیہ این آسمان و زمین است و کائنات حی متحرّکی که در این آسمان و زمین خلق شده‌اند ملاحظه نمائید که صریح میفرماید که در آسمان کائناتی ذی روح هست دابة در لغت ذیروح متحرّک بالاراده است فرصت بیش از این نیست از الطاف بی پایان حضرت رحمن امیدم چنان است که جانی تازه یابی و فتوحی بی اندازه جوئی و علیک البهائ الأبھی ع ع